

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203875
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114203875.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1/ U. O., nar. X.X.XXXX, bytom F. U. X/X, A. T., štátny občan SR, 2/ U. Brunovskej, nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX/X, A. dubnica, štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 5.448,96 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.021,68 Eur, úroku z omeškania v sume 132,20 Eur z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

III. Odporcom 1/, 2/ súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 397,86 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 20.2.2014 navrhovateľ požiadal súd, aby odporcov 1/, 2/ zaviazal zaplatiť mu sumu 5.448,96 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 172,60 Eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.448,96 Eur od 13.2.2012 do zaplatenia s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého odporcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa X.X.XXXX odporca 1/ so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi 1/ úver X.XXX,XX Eur, ktorý sa odporca 1/ zaviazal uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v mesačných splátkach po 85,14 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a preto sa právne vzťahy zo zmluvy spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Odporca porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Odporkyňa 2/ prevzala na seba ručiteľský záväzok. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporcom postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 8.339,85 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.723,34 Eur, riadneho úroku vo výške 72,45 Eur, úroku z omeškania vo výške 538,08 Eur, ostatného príslušenstva 5,98 Eur, pričom uvedený úrok, úrok z omeškania a ostatné príslušenstvo si navrhovateľ neuplatňuje. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia 64 splátok úveru zročných

od 20.3.2010 do 20.6.2015 v celkovej sume 5.448,96 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.3.2010 do 20.6.2015 sa stali splatnými dňa 12.2.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ vyčíslil zákonný úrok z omeškania zo splátok zročných od 20.3.2010 do 20.1.2012 v celkovej sume 172,60 Eur. Odporcovia do spísania návrhu neuhradili navrhovateľovi žiadnu sumu.

Odporkyňa 2/ sa k návrhu vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 11.7.2014, v ktorom potvrdila, že sa zaručila za záväzok odporcu 1/ splácať úver, a to v dobrej viere, že budú spolu žiť. Keďže odporca 1/ týral odporkyňu 2/, odporkyňa 2/ sa lieči na psychiatrii, býva u rodičov, je nezamestnaná, a preto nemá z čoho splatiť dlh.

Odporca 1/ v písomnom podaní zo dňa 22.4.2016, súdu doručeným dňa 25.4.2016 uviedol, že niekoľko rokov je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Potvrdil, že s odporkyňou 2/ viedli spoločnú domácnosť, no on ju netýral, a psychické problémy odporkyne 2/ vznikli z dôvodu nadmerného užívania alkoholických nápojov.

Do konania na podporu odporcov vstúpil oznámením zo dňa 12.9.2014 vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Navrhovateľ so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil. Preto súd uznesením č.k. 20C/65/2014-60 zo dňa 28.4.2015 pripustil vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania. Na základe odvolania navrhovateľa, uvedené uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/618/2015-71 zo dňa 7.7.2015.

Vedľajší účastník sa k veci vyjadril v písomnom podaní zo dňa 20.10.2014, doručeným súdu dňa 24.10.2014. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Namietol premlčanie celého uplatneného práva. Poukázal na súdne rozhodnutie R XX/XXXX, v zmysle ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, môže svoje právo i vykonávať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškani so zaplatením jednej splátky o viac ako 10 dní, od ktorého momentu začala plynúť premlčacia doba. Navrhovateľ podal návrh na súd po uplynutí 3ročnej premlčacej doby. V elektronickom podaní zo dňa 10.3.2016, súdu doručeným dňa 11.3.2016 vedľajší účastník poukázal na to, že právny vzťah založený predmetnou spotrebiteľskou zmluvou sa nemôže spravovať výhradne Obchodným zákonníkom, ako uvádzal navrhovateľ. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná Občianskeho zákonníka platí, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, k čomu dospel aj Najvyšší súd SR v rozsudku z 21.4.2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014. V elektronickom podaní zo dňa 12.4.2016, súdu doručeným dňa 13.4.2016 vedľajší účastník namietol aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa domáhať sa zaplataenia predmetnej pohľadávky proti odporcom, poukazujúc na to, že navrhovateľ nepreukázal, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi postupovala podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j., že zaslala odporcom písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere, že odporcovia boli v omeškani aspoň 90 dní, a preto je zmluva o postúpení v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Ďalej vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia niektorých krajských súdov, ktoré z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v obdobných prípadoch zamietli pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, odporcu 1/, odporkyne 2/, vedľajšieho účastníka na strane odporcov, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, odporcovia 1/, 2/ neprítomnosť ospravedlnili; neprítomní účastníci o odročenie pojednávania nežiadali.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, dohody o ručení zo dňa X.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, jej príloh č. 1, oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.X.XXXX, pokusov o zmier zo dňa XX.X.XXXX, písomného vyjadrenia odporkyne 2/, písomných podaní navrhovateľa zo dňa 10.2.2015, 25.2.2016, 18.4.2016, podaní vedľajšieho účastníka zo dňa 20.10.2014, 10.3.2016, 12.4.2016, správy SLSP, a.s. zo dňa 16.2.2016, oznámenia o začatí výkonu mandátnej činnosti, prehľadu transakcií na úvere, výpisu z úverového účtu, amortizačnej tabuľky a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca 1/ ako dlžník uzavrel dňa 3.6.2005 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 8,6% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 2.565 Sk/85,14 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.7.2005, posledná splátka bola zročná dňa 20.6.2015. Úver bol poskytnutý na údržbu nehnuteľností. V zmluve je odporca označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Dňa 3.6.2005 uzavrela odporkyňa 2/ ako ručiteľ so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom dohodu o ručení, v ktorej sa odporkyňa 2/ podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka zaviazala uhradiť veriteľovi pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX ak ju neuhradí dlžník - odporca 1/ riadne a včas.

Dňa 15.12.2011 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom v zmysle Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok mala byť aj pohľadávka voči odporcom 1/, 2/, ktorej zaplata sa navrhovateľ domáha v tomto konaní. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX bola v celkovej výške X.XXX,XX Eur. Splatnosť úveru je uvedená XX.X.XXXX. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ odporcom 1/, 2/ listom zo dňa 27.12.2011.

Listami zo dňa 24.1.2014 označenými ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporcu 1/ a odporkyňu 2/ na zaplata dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru najneskôr do 31.1.2014, inak sa obráti na súd.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala odporcom písomnú výzvu na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a predložila doklady o ich zaslaní, doručení odporcom, doručila súdu dňa 19.2.2016 oznámenie zo dňa 16.2.2016, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že predmetná pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa.

Súd vyzval navrhovateľa, aby predložil súdu písomnú výzvu SLSP, a.s. v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách na splnenie peňažného dlhu z predmetnej úverovej zmluvy adresovanú odporcom pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi a doklad o jej doručení odporcom s tým, že tieto listiny sú potrebné pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Navrhovateľ na výzvu súdu odpovedal v písomnom podaní zo dňa 9.3.2016, súdu doručeným 14.3.2016, v ktorom uviedol, že SLSP, a.s. navrhovateľa informovala, že výzva na úhradu dlžnej čiastky bola zasielaná odporcovi v marci 2008, no banka predmetnou výzvou nedisponuje. Ďalej navrhovateľ uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nestanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Nemožno ho teda spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa. V tomto ustanovení sú stanovené podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, čo je zrejme aj z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Poukázal na to, že navrhovateľ nadobudol predmetnú pohľadávku od Slovenskej sporiteľne a.s. v súlade so zákonom a v tomto smere treba vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/2001, v zmysle ktorého v prípade, že postupca oznámi dlžníkovi postúpenie pohľadávky by súd nemal skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa názoru navrhovateľa banka bola oprávnená postúpiť aj nezosplatený úver na tretiu osobu, pretože zákon to nevyklučuje, a pokiaľ by predmetné ustanovenie umožňovalo postúpenie len časti omeškaného záväzku, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Navrhovateľ ďalej vysvetlil, že odporca z úveru doteraz veriteľovi uhradil splátkami od 3.6.2005 do 17.10.2008 celkovú sumu 3.369,77 Eur, z ktorej bola započítaná na istinu suma 3.115,30 Eur, na úrok z omeškania suma 121,69 Eur, na poplatky suma 132,78 Eur. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 10.2.2015, súdu doručeným 16.2.2015 poukázal na to, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania. Toto oprávnenie patrí len dlžníkovi. Opäť uviedol, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Písomným podaním zo dňa 18.4.2016 vzal navrhovateľ návrh späť

v časti o zaplatenie sumy 1.021,68 Eur, úroku z omeškania v sume 132,20 Eur a trval na tom, aby boli odporcovia zaviazaní zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.427,28 Eur, s úrokom z omeškania v sume 40,40 Eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.427,28 Eur od 13.2.2012 do zaplatenia s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého odporcu. Uvedol, že suma 4.727,28 eur predstavuje 52 splátok úveru od 20.3.2011 do 20.6.2015. Navrhovateľ doručil súdu dňa 4.5.2016 písomné vyjadrenie k veci, no súd sa ním nezaoberal, keďže vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní konanom dňa 27.4.2016.

Z obsahu predložených nedatovaných oznámení SLSP, a.s. o začatí výkonu mandátnej činnosti vyplýva oznam odporcovi 1/, odporkyňi 2/ o tom, že Slovenská sporiteľňa, a.s. správu a vymáhanie pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere, ktorá ku dňu uzavretia mandátnej správy predstavovala sumu 7.439,23 Eur s príslušenstvom, zverila advokátovi U. H. O., s tým, že v spodnej časti oznámenia sú uvedené aj pokyny pre odporcov pri plnení pohľadávky zo zmluvy o úvere.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní sa pridržal tvrdení uvedených v návrhu na začatie konania a v písomných podaniach s tým, že navrhovateľ proti odporcom uplatňuje 52 nepremlčaných splátok úveru zročných od 20.3.2011 do 20.6.2015 v celkovej sume 4.427,28 Eur s úrokom z omeškania v sume 40,40 Eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.427,28 Eur od 13.2.2012 do zaplatenia.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 3.6.2005 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa SLSP, a.s. ako veriteľom a odporcom 1/ ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. V zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa tento zákon na predmetný úver nevzťahuje, pretože úver bol poskytnutý na účel údržby nehnuteľností. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 6.638,78 Eur, ktorý sa odporca 1/ zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 85,14 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.7.2005, posledná splátka bola zročná dňa 20.6.2015. Odporkyňa 2/ sa písomne zaručila veriteľovi za splnenie predmetného dlhu zo zmluvy o úvere v prípade, že dlh neuhradí riadne a včas odporca 1/ ako dlžník. Navrhovateľ uplatnil proti odporcom 1/, 2/ neuhradený zostatok tohto úveru.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporkyňi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha. Navrhovateľa zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 15.12.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcom v celkovej výške 8.339,85 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 3.6.2005 a ručiteľského vyhlásenia odporkyne 2/. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcou v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016. Navrhovateľ predložil súdu oznámenie banky ako pôvodného veriteľa o začatí výkonu mandátnej činnosti adresované odporcom, no z obsahu tohto oznámenia nevyplýva výslovná výzva banky adresovaná odporcom na splnenie dlhu v konkrétnej výške do stanovenej lehoty, pričom rozhodujúca je skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil doklad o doručení, resp. odoslaní tejto listiny odporcom. Kvalifikovanú výzvu a doklady o jej odoslaní, resp. doručení odporcovi nepredložil súdu

navrhovateľ a ani SLSP, a.s., ktorá v oznámení zo dňa 16.2.2016 na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvu na splnenie peňažného dlhu odporcom sa k týmto skutočnostiam nevyjadrila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky navrhovateľovi ako postupníkovi. Z uvedeného oznámenia banky nebolo teda potvrdené ani tvrdenie navrhovateľa o tom, že banka mala v marci 2008 zasielať výzvu na úhradu dlžnej čiastky odporcovi. Ani navrhovateľom tvrdená skutočnosť, že v platobnej histórii je uvedené, že banka účtovala odporcom poplatky za upomienky nepreukazuje doručenie písomnej výzvy banky odporcom. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal svojim klientom takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Navrhovateľ, ktorému bola odovzdaná celá dokumentácia ohľadom predmetného úverového obchodu doklad o odoslaní, resp. doručení písomnej výzvy banky odporcovi nepredložil, z čoho vyplýva, že takýto doklad sa v zmluvnej dokumentácii nenachádza. Vzhľadom na akcesorický charakter ručiteľského záväzku jedine platným postúpením pohľadávky voči odporcovi 1/ ako dlžníkovi prechádza na postupníka (navrhovateľa) aj existujúce zabezpečenie pohľadávky, t.j. právo veriteľa domáhať sa zaplatenia pohľadávky voči odporcovi 2/ ako ručiteľke. Uvedené v danom prípade splnené nebolo. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 27.12.2011 oznámila odporcom 1/, 2/ postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Súdna prax sa však už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré rozhodnutie poukazoval navrhovateľ, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcov na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že im túto výzvu odoslal, a doručil, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 je v časti postúpenia pohľadávky voči odporcom absolútna neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Z uvedených dôvodov súd výrokom I. podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil v späťvzatej časti, výrokom II. pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa návrh proti odporcom 1/, 2/ vo zvyšnej časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešná strana odporcov právo na plnú náhradu trov konania vzhľadom na zásadu úspechu.

Odporcovia 1/, 2/ neuplatnili náhradu trov konania, a zo spisu im vznik trov nevyplýva, preto im súd náhradu trov konania výrokom III. nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 797,12 Eur za 4 úkony právnej služby. Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 účelné úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia rok 2014 / návrh s prílohami bol právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený 17.10.2014 a vtedy sa s nimi oboznámil, podanie vyjadrenia k veci 20.10.2014, za ktoré úkony podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí pri hodnote sporu 5.448,96 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 190,89 Eur x 2 úkony,

režijný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony z roku 2014. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom vyjadrení venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť, poukázal na podmienky, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách potrebné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na tretiu osobu s tým, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, a pohľadávka banky z tohto dôvodu nebola spôsobilá na postúpenie navrhovateľovi, a svoju argumentáciu oprel aj o rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné veci. Preto súd dospel k záveru, že uvedené 2 úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporcov, ktorých v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie dve elektronické vyjadrenia zo dňa 10.3.2016, 12.4.2016, pretože nešlo o účelné úkony právnej služby, súd ho k podaniu týchto vyjadrení nevyzýval, s tým, že vedľajší účastník v nich doplnil obranu odporcov o argumentáciu o nedostatku vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi uviesť kompletne zdôvodnenie obrany práv odporcov už v prvom vyjadrení k návrhu zo dňa 20.10.2014 vzhľadom k tomu, že v tom čase vedľajší účastník už bol oboznámený s návrhom a jeho prílohami a ustanovenie § 92 ods. 7 (neskôr ods. 8) Zákona o bankách je platné a účinné od 1.1.2002. Súd potom výrokom IV. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 397,86 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.